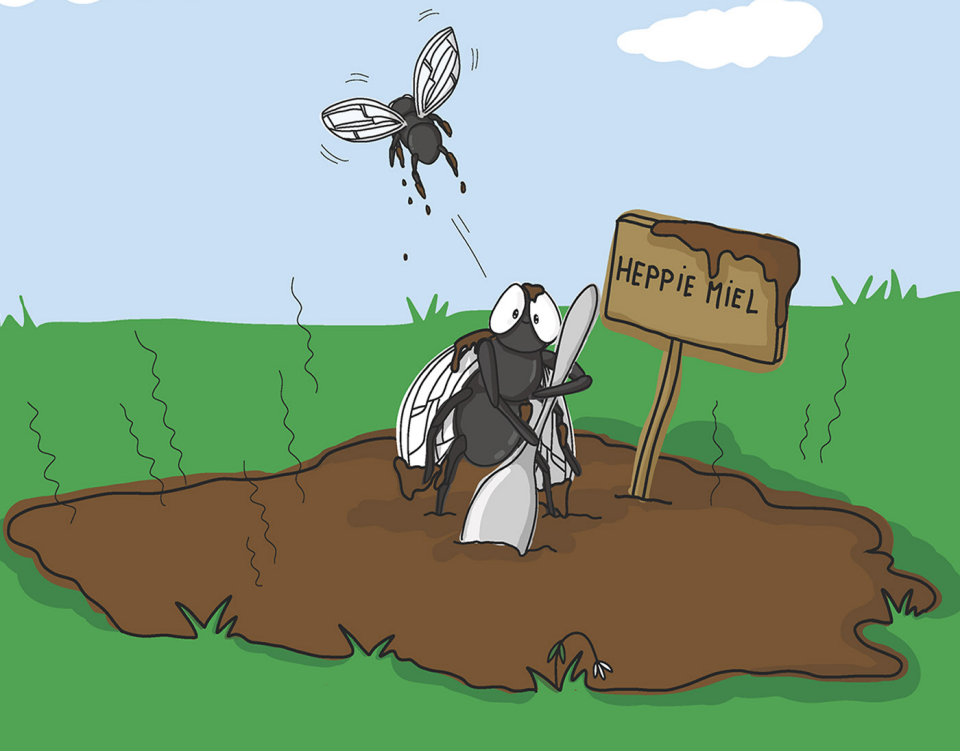

GIJS
MULLER

TEKENINGEN VAN TAMARA BOON

Strontgezellig

Lekker over poep en zo

Strontgezellig

lekker over poep en zo

Gijs Muller

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

Colofon

Eerste uitgave: April 2024
Gijs Muller

Uitgeverij Vogelvrij
Redactie: Noam van Geuns
Correctie: Janke Scharff
Omslagontwerp: Jesse Jeroen Unlimited
Opmaak: Bob Broeze, Kingfisher Design

ISBN E-boek: 978-90-834069-1-6
ISBN Paperback: 978-90-834069-2-3

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

Je moet niet alles achter elkaar lezen. Dan wordt het een beetje te veel allemaal. Met al die poep en die scheten. Zo nu en dan een stukje is het beste. Om de dag of zo.

Nou ja, wat je wilt. Of wat u wilt.

OOK JIJ LAAT DEZE WINTER GEWOON ELKE SCHEET WAAR JE ZIN IN HEBT, ZONDER DAT IEMAND HET MERKT

Laat jij gewoon een scheet als je er eentje moet laten? Misschien wel, want ja, hij moet er toch uit en je leeft maar één keer. Je kent het wel: je voelt 'm komen, hij moet naar buiten, je wilt ervan af. Prrrrrt! Zo, die is de wijde wereld in.

Stel je voor dat je al je scheten binnenhoudt, dan blaas je helemaal op en na een paar weken ontplof je of zo. Dat is niet zo fijn natuurlijk, en niet gezond ook.

Misschien schaam je je als je een scheet moet laten, ook omdat-ie behoorlijk kan stinken en dan vindt iedereen je een viezerd.

Het beste is natuurlijk 'm lekker te laten zonder dat iemand anders dat merkt. En dat kan. Daar zijn trucs voor. Hier komen er een paar.

'Hé,' zeg je opeens. 'Wat leuk. Ik geloof dat ik daar net een eekhoorntje zag.' En je loopt naar buiten.

En terwijl je dan omhoog staat te kijken, naar de bovenkant van de stam van een boom, laat je lekker die scheet die je dwarszat. Prrrrrt! Als er iemand met je is meegelopen, omdat die

het eekhoortje ook wilde zien, loop je gewoon even een stukje verder de tuin in. Of je kunt zelfs even een stukje rennen, alsof je het eekhoortje verderop zag en 'm wilt inhalen of zo. Wie met je meeliiep rent dan vast niet meteen met je mee en dan kun je verderop lekker die scheet laten. Prrrrrt!

Het is ook buiten, dus het geeft niet als-ie stinkt. Dat waait vanzelf weg. De lucht in. Weg scheet. Die is nu geschiedenis geworden.

Maar soms is het vies weer buiten of je bent in een flat of in een auto en je kunt of je wilt niet even snel naar buiten lopen. Wat je dan kan doen, is bijvoorbeeld even hoesten terwijl je een scheet laat. Ucheucheuche. Prrrrrt! Als je die twee dingen namelijk precies tegelijk doet, horen ze het geluid van de scheet niet. Heel simpel. Als je twee scheten moet laten, hoest je gewoon twee keer. Twee twee, dat is het ezelsbruggetje. En je kunt toch kriebel in je keel hebben of zo? Mensen verslikken zich zelfs weleens in hun eigen spuug. Kan heel goed. Heel geloofwaardig.

Een Nespresso-apparaat is trouwens ook heel fijn. Dat gebrom is geweldig, daar kun je heel veilig bij scheten. En de geur van de koffie helpt prima tegen de poeplucht.

Dat werkt natuurlijk allemaal fantastisch als je denkt dat-ie niet gaat stinken, die scheet van je. Als je je daarin vergist en je ruikt daarna dat-ie wel stinkt, loop je gewoon snel ergens anders heen. Niet te snel, niet rennen, dat valt op, maar gewoon een paar flinke passen nemen en ergens anders gaan staan. Als er meer mensen in de

kamer staan, kunnen ze nooit bewijzen dat jij 'm gelaten hebt.

Helemaal als je heel brutaal als eerste zegt: 'Gatver. Wie heeft er een scheet gelaten?'

Niet gaan lachen, echt niet gaan lachen, dan verraad je je. Serieus blijven of misschien zelfs een beetje boos kijken.

Kun je van tevoren weten of een scheet gaat stinken? Goeie vraag. Dat ligt bij iedereen verschillend. Sommige mensen trompetteren elke ochtend tien scheten achter elkaar zonder een luchtje, anderen laten één geluidloos windje dat een uur lang een halve woonwijk lamlegt. Het komt allemaal voor. Als je jezelf een beetje kent en je weet wat je gegeten hebt, dan voel je meestal wel of het een stinkerd gaat worden of alleen maar een lawaaimaker.

Het is eigenlijk zoals met alles in het leven: niemand is zoals jij en je moet jezelf leren kennen. Ook als het over scheten laat gaat.

Nog een goeie om een scheet mee te verbergen: als je in bed ligt en er is iemand in de buurt, omdat je met die persoon getrouwd bent of zo, of omdat je mensen te logeren hebt voor een slaappartijtje of een pyjamaparty, dan kun je stiekem onder de dekens met één hand je linker- of rechterbil een beetje opzij trekken, zodat de opening waar de scheet naar buiten moet iets groter wordt. Dan maakt-ie namelijk meestal geen geluid meer en wordt het alleen maar een zuchtje.

Mocht de scheet dan wel behoorlijk stinken – wat je wel vaker hebt als ze weinig geluid maken

en op een zuchtje lijken – dan moet je de dekens een tijdje goed omlaag houden, zodat de vieze lucht daar zo lang mogelijk onder blijft hangen. Dat geeft de scheet meer tijd om uit te stinken, zeg maar. Het lukt best vaak dat degene die vlakbij je ligt het niet merkt. Een heel klein beetje stank valt namelijk niet op en daar raakt iemand ook aan gewend, zodat die niet meer ruikt dat het stinkt. Snap je?

Goed. Wat hebben we nog meer? De natte scheet. Oei, dat is echte horror. De natte scheet is iets verschrikkelijks. Hij komt bij de meeste mensen gelukkig maar heel weinig voor, maar het kan weleens gebeuren. Dus je staat ergens naar een eekhoortje dat er niet is te kijken of je hoest een kriebeltje uit je keel en opeens hoor je geen geluid, maar voel je daar iets zachts en warmes naar buiten komen, wat meteen afkoelt en tegen je billen aan plakt. Shit. Ja, dat is shit. Nu heb je echt een probleem, denk je, en je krijgt meteen een kleur. Dat laatste is niet goed. Mensen zien dan iets aan je en stel je voor dat ze doorkrijgen wat er gebeurd is. Dan gaan ze roepen dat je in je broek hebt gepoept en dat wil je echt niet. Nee zeg. Niemand wil in zijn broek hebben gepoept.

Luister. Je moet snel handelen. Meteen zelfs. Wat je doet, is onmiddellijk naar de wc gaan. Weer niet rennen natuurlijk, dat valt op, maar vlot en onopvallend gewoon die kant op schuiven en daar dan achteloos naar binnen stappen, alsof er niets aan de hand is. Iedereen moet toch weleens even naar de wc?

Als je de deur achter je op slot hebt gedaan, meteen je broek en onderbroek omlaag doen en helemaal uittrekken.

Hopelijk, en als je snel bent geweest zal dat ook wel zo zijn, zit er nog geen natte plek op je spijkerbroek en zit er alleen maar een natte reep stront in je onderbroek. Schud die klont eruit boven de pot of veeg 'm van je onderbroek af met een wc-papiertje, dat je ook in de pot gooit.

Veeg je billen daarna goed af en trek gewoon je lange broek weer aan, over die blote billen dus. Dat kan prima.

Trek daarna door en vouw de vieze onderbroek in een klein rolletje dat je mee kunt nemen in je broekzak. Hopelijk lukt dat.

De onderbroek ook doortrekken zou ik echt niet doen. Daar komt vast verstopping van en stel je voor dat ze erachter komen dat dat jouw schuld is. Dan wordt het echt een verhaal dat twintig jaar later nog door iedereen op feestjes verteld wordt. En dat wil je echt niet.

Je stapt de wc weer uit en dan is het zaak die opgerolde vieze onderbroek ergens kwijt te raken. Ja, weggooien is het beste. Misschien vind je dat zonde of misschien heb je een moeder of een vader die de was doet en precies weet welke onderbroeken je hebt, maar dat lukt wel, daar kom je wel mee weg. Sokken en onderbroeken verdwijnen soms nou eenmaal, dat weet iedereen, dus jij blijft dan gewoon volhouden dat je geen idee hebt waar die blauwe onderbroek van je gebleven is.

Let op, dat weggooien van die vieze

onderbroek kan nog best lastig zijn. Dump 'm niet gewoon bij mensen in de kamer in een prullenbak of zo. Dat is echt vragen om moeilijkheden. Het beste is om gewoon weer een eekhoortje te zien en naar buiten te lopen, bij voorkeur de straat op deze keer, en de vieze onderbroek ergens in een bosje even snel te begraven of er met je voet allemaal bladeren overheen te vegen. Hij zal wel een keer gevonden worden door een hond of zo, maar dan ben jij al lang ver weg.

Ja, er is eigenlijk altijd wel iets te verzinnen als we het hebben over scheten laten. Wat natuurlijk ook kan, is lekker alleen zijn of zelfs alleen wonen. Dan kun je elk moment dat je daar zin in hebt de scheten gewoon laten komen en goed laten knetteren. Prrrrrt! Prrrrrt! Prrrrrt!

En als ze stinken, dan stinken ze. Kan jou niks schelen. Het is je eigen stank en die is niet vies.

Wel opletten dat je niet vijf minuten later iemand op bezoek krijgt. Jij ruikt dan misschien niets meer, omdat je aan de stank gewend bent geraakt, maar degene die net van buiten komt en uit de frisse lucht naar binnen stapt, ruikt des te meer. Dus als je iemand verwacht: even lekker door laten luchten.

Goed, dat was het. Veel plezier met je leven en met je scheten. Leven en laten leven, scheten en laten scheten.

Als er zo'n klein puntje op zit
dat net een beetje opzij buigt,
heeft de bolus precies de goede
dikte en het juiste vochtgehalte

VAN ETEN NAAR POEP

En gelukkig niet andersom

Je neemt een hap van je boterham met kipfilet en bacon en kaas en mayonaise en chilisaus en zout en peper en je begint te kauwen. Tijdens het kauwen komt er van je eigen overheerlijke speeksel bij en dat maakt het hapje zacht.

Dat maakt het hapje zo zacht, zo zacht

Dat maakt het hapje zacht

Doordat het zacht wordt, kun je het gemakkelijk doorslikken. Je tong helpt hierbij, want die duwt het hapje boterham met kipfilet en bacon en kaas en mayonaise en chilisaus en zout en peper in de richting van de slokdarm. Die is vijftientig centimeter lang en het hapje kipfilet met mayonaise en een beetje zout en peper glijdt in tien seconden naar de maag.

Als een papje
Glijdt het zachte hapje
Door de slokdarm
Intens tevreden
Naar beneden
Het glijdt heel soepel
En heel graag
In de richting
Van de maag

Het hapje boterham met kipfilet en bacon en kaas en mayonaise en chilisaus en zout en peper is nu dus in de maag aangekomen. Het is nog niet klein genoeg en moet nog verder verteerd worden. Daarom begint de maag samen te trekken. Hij maakt zich groter en kleiner. Doordat de maag blijft bewegen wordt het hapje kipfilet met mayonaise en een beetje zout en peper nog kleiner. En dan komt er maagsap bij. Dit is een heel sterk zuur met enzymen dat ervoor zorgt dat de slechte bacteriën worden gedood.

Dood aan de bacteriën
De bacteriën moeten dood
Zij willen ons belagen
En moeten dus worden verslagen
Hoe dan ook
Koste wat het kost
Moeten wij van de bacteriën
Worden verlost
Dood aan de bacteriën
De bacteriën moeten dood

Het duurt ongeveer drie uur tot de maag klaar is. Dan wordt het hapje boterham met kipfilet en bacon en kaas en mayonaise en chilisaus en zout en peper vanuit de maag in kleine porties naar de dunne darm gestuurd.

Ga maar naar de dunne darm

Er zat misschien al iets in de maag van wat je eerder hebt gegeten. Alles in de maag is een soort voedselbrij geworden. Deze voedselbrij is nu in de dunne darm aangekomen en daar gaat de reis verder.

Joho johoh
Je krijgt het niet cadeau
Joh johoh
Johoh
Johoh

De dunne darm kan wel vijf meter lang zijn en bestaat eigenlijk uit drie verschillende darmen. Als eerste komt de voedselbrij in de twaalfvingerige darm. Deze is dan half verteerd. Er komen nu allerlei sappen bij die helpen bij het verder verteren.

Allerlei sappen
Sappige sappen
Allerlei sappige sappen
Die aan de lever ontsappen
Zoals bijvoorbeeld gal
Allerlei sappen, sappige sappen
Die dan weer vetten beletten
En die wordt het belet
Niet te verteren
We zullen ze leren
Die vervelende vetten
We geven ze op hun vet

En vanuit de alvleesklier komen er sappen die het zoutzuur niet meer zuur maken. Dit is heel belangrijk want als het zoutzuur heel zuur blijft, kan het de darmen kapotmaken.

In de nuchtere darm wordt de voedselbrij nog verder verteerd en vindt de opname plaats van het grootste deel van de voedingsstoffen. En dan mag de brij door naar de dunne darm. In de kronkeldarm doen enzymen hun werk.

Het enzym, het enzym
De werking ervan is subliem
De enzymen, de enzymen
Onze anonieme
Vrienden
Die ons onovertroffen
Helpen met de voedingsstoffen
Te halen uit de voedselbrij
Bij jou, bij hem
Bij jou, bij hem, bij haar, bij mij
Om ze verder te distribueren
Naar waar het moet
Het enzym, het enzym
De werking ervan is subliem
Het doet zo goed wat het moet
Het doet zo goed wat het moet

De rest van de voedselbrij reist verder naar de dikke darm.

Ik ben de dikke darm
De dikke darm ben ik
Waarom ik zo heet
Dat weet ik niet
Want ik ben in 't geheel
Niet dik

De dikke darm haalt het laatste water en de laatste zouten uit de voedselbrij. Bij ziekte kan het weleens gebeuren dat de dikke darm niet genoeg water uit de voedselbrij haalt. Je trakteert jezelf dan op diarree.

Hoezee, hoezee
We hebben diarree
Hoezee, hoezee
We hebben diarree
In welke vorm dan ook
We hoeven niet te persen
Het stroomt zo als vanzelf
Naar buiten, naar benee
Diarree, diarree, diarree

Het eten kan na passage van de dikke darm al vierentwintig tot achtenveertig uur onderweg zijn. Dit hangt af van wat je hebt gegeten. Vanuit de dikke darm komt het laatste beetje van de voedselbrij in de endeldarm. De brij is inmiddels weer wat dikker geworden, is ontlasting geworden. Poep dus.

Daar zijn we dan
We wisten d'r van
We wisten dat het ging gebeuren
Soms is hij in zeven kleuren
Die lekkere dampende drol
Daar schiet je soms van vol

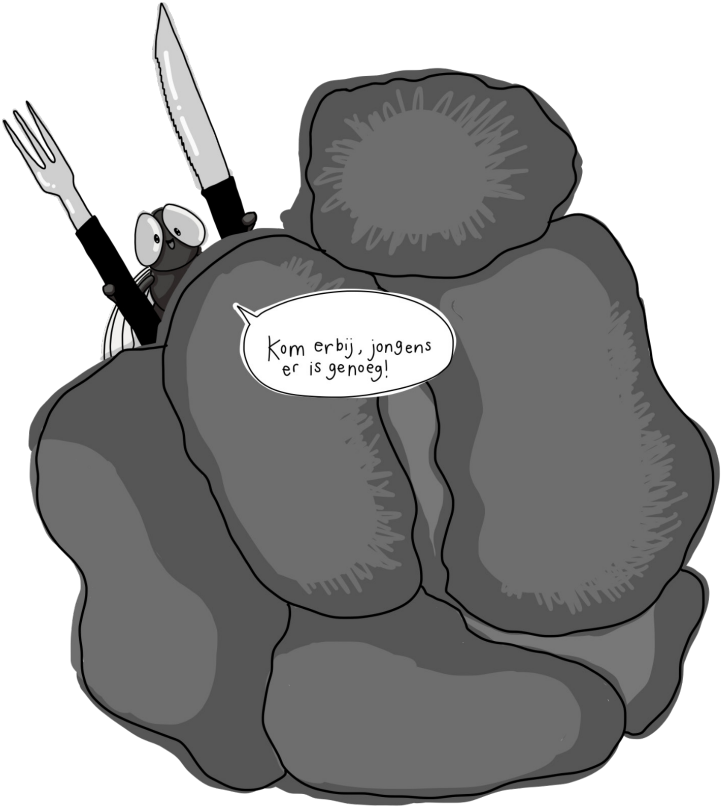
En de wc-pot ook. Soms is het veel en soms is het weinig. Dat is nou eenmaal zo.

Want of het nou weinig is of veel
Als het lukt is het emotioneel
En een basis voor de dag
Waarop je weer genieten mag
Van al wat de natuur
Te bieden heeft
Van al wat bloeit en groeit
En leeft

En zo gaat het. Ook het heerlijkste eten verandert in poep. Al die dingen die gekookt en gebakken zijn komen in de wc terecht.

Daar zijn we dan
Met achterlating van
Die zachte bruine poep
Die daar ligt, kijk aan
In de wc of op de stoep
Koning, keizer, admiraal
Stinken doen we allemaal
Man of vrouw
Of beest of kind
Allemaal een uur
Allemaal een uur
Allemaal een uur
In de wind
Kijk aan, kijk aan
Hij stinkt een uur
In de orkaan
Hij stinkt een uur
In de orkaan
Een uur
In de orkaan
De orkaan

Dat is van eten naar poep.

POEP ETEN EN PIES DRINKEN

Li Shizhen, een beroemde Chinese dokter van zo'n vijfhonderd jaar geleden, gebruikte al zogenaamde 'gele soep' voor de behandeling van allerlei ziektes. Die gele soep maakte hij van mensenpoep en deze werd door de patiënt opgedronken. Proost! Hele dikke chocomel met een enge kleur, zou je kunnen zeggen. Die ook wel een beetje anders smaakt.

Ook de Bedoeïenen – een volk dat door de woestijn zwierf – aten verse kamelenpoep om diarree mee te bestrijden. In de tweede Wereldoorlog deden Duitse soldaten die in het Afrika-korps vochten dat ook.

Dat heeft met bacteriën te maken. Mensen denken dat bacteriën slecht zijn en dat je er ziek van wordt, maar dat is niet altijd zo. Je hebt goeie en je hebt slechte bacteriën en van de slechte word je ziek. De goeie zijn juist goed voor je. Het idee van het poep eten is dat je zoveel gezonde bacteriën door de slechte bacteriën heen doet dat de goeie overwinnen, omdat ze met meer zijn. Nu bestaat er daarom ook poeptransplantatie, dus je hoeft het gelukkig niet meer op te drinken of te eten. Ze brengen het gewoon bij je naar binnen. Een slangetje gaat door je neus en je slokdarm helemaal door naar de darmen daarbeneden in de buik. Natuurlijk steekt die slang nog een stuk

naar buiten uit, zodat de patiënt niets ruikt.

Heel gek. Poep door je neus naar binnen. Hoe kom je d'r op?

In Leiden is nu een poepbank, waar je goeie poep kunt ophalen, en op YouTube kun je filmpjes vinden die laten zien hoe je zelf een poeptransplantatie uit kan voeren. Als je daar zin in hebt. Als je niks te doen hebt en het regent. Of zo.

Geleerde mensen denken dat baby's die eindeloos blijven huilen misschien wel gewoon last van hun darmen hebben. Ze hebben hun poep namelijk onderzocht en die was echt anders dan die van baby's die maar soms huilden. Er zaten meer slechte bacteriën in. Hoe dat komt, dat weten ze nog niet. Daar zijn ze nog mee bezig.

Er zijn ook mensen die elke ochtend hun pies opdrinken. Dat klinkt vies en dat is het natuurlijk ook, maar we weten niet zeker of het dat ook is, want we hebben het niet geprobeerd. Het valt heel erg mee, zeggen de pisdrinkers, het smaakt een beetje naar bouillon. Maar misschien kun je er ook een scheutje siroop, een paar ijsblokjes en een schijfje citroen in doen. Als je meer van een koud drankje houdt.

Er wordt gezegd door die mensen dat het gezond is je pies elke ochtend op te drinken. Het is misschien goed voor het milieu, want je hoeft de wc minder door te trekken, maar dat het gezond is voor de mens zelf, dat is niet zeker. Zeggen de geleerden.

'Sinds ik elke ochtend mijn eigen pies

opdrink, ben ik nooit meer ziek,' zegt een man op internet. Tja. Het zou kunnen. Maar misschien is hij wel nooit meer ziek omdat hij daarna altijd twee appeltjes eet om de smaak van de pies uit zijn mond weg te krijgen en is hij daarom zo gezond. Je weet vaak niet waar iets door komt.

Iedereen wordt met schone darmen geboren. Al in de eerste maanden van je leven ontwikkelen zich daar ongeveer honderden verschillende soorten bacteriën en iedereen heeft een andere mix. Net als een vingerafdruk. Die is ook bij iedereen anders.

Dikke mensen, denken ze, hebben betere bacteriën in hun darmen. Daardoor worden van wat zij eten meer vetzuren gemaakt voor het lichaam, zoals dat heet. Bij slanke mensen gebeurt dat minder, waardoor ze meer van hun eten uitpoepen. Dat je lichaam vetzuren maakt is eigenlijk heel goed, want dat is je brandstof. Net als een auto benzine nodig heeft of een batterij, heeft je lichaam iets nodig om energie uit te halen om te lopen, te rennen en te fietsen. Vroeger, toen we nog in berevellen liepen en geen kachels hadden, waren we de hele dag buiten en op jacht en dan had je al dat vet nodig als brandstof. Nu zitten we te gamen of televisie te kijken en moet je niet te veel vet in je lichaam hebben, want dat gebruik je niet meer en dan word je te dik.

Sommige mensen poepen vaker dan anderen natuurlijk. Elke dag, twee keer per dag, om de dag. Alles bestaat. Ook daarin is iedereen anders. En dat is prima. Alle mensen zijn gewoon anders in alles. Dat is het mooie van het leven.

Een gezonde drol is bruin, alsof hij net op vakantie is geweest. Als de drol geel is, zit er veel vet in. Als de poep rood is, zit er bloed bij. Als dat mooi, helder rood is, komt dat bloed waarschijnlijk van aambeien en dan is het niet erg, maar als de poep donkerrood is, komt het bloed van dieper in de darmen en dan komt het misschien door poliepen. Dan moet je naar de dokter voor een onderzoek.

Poep stinkt natuurlijk. Maar als het te erg is of het ruikt heel erg zuur, dan komt dat ergens door. Je hebt dan heel erg vet gegeten of heel veel brood, of je poep heeft gewoon te lang in je lichaam gezeten. Als je een vuilniszak vol met van alles eindeloos in de keuken laat staan, gaat hij ook stinken.

Als je poep steeds maar in je blijft zitten, heb je verstopping. Constipatie, heet dat. Een paar dagen niet poepen is niet erg, maar als het te lang duurt en te vaak voorkomt is dat niet zo fijn.

Het komt ook een beetje door onze wc. Dat zitten op de pot is helemaal niet zo goed voor poepen. Vroeger – en in sommige landen doen ze dat nog steeds – gingen mensen op hun hurken zitten. Dat is eigenlijk beter. Dan zijn de spieren daar ontspannen en komt de poep makkelijker naar buiten. Wat ook goed werkt is een krukje voor je neerzetten. Hier zet je dan je voeten op als je poept. Zo is er een rechte lijn van je darm naar je gat.

Gezonde dingen eten is natuurlijk ook goed. Daar ga je beter van poepen. Het is eigenlijk zoals met alles. Je moet gewoon een beetje

normaal doen. Snoep mag best en een patatje met mayonaise ook, maar de hele dag snoep en drie patatjes per dag is niet gezond. Poep eten en ples drinken doen we ook maar niet.

Stel je voor dat je net een flinke hap poep hebt genomen en iemand zegt iets grappigs en je moet lachen en iedereen ziet de poep tussen je tanden zitten. Dan gaan ze vast kotsen. Nou ja, dat hoeven ze dan niet meer uit te poepen. Zo kan het ook.

HET VERHAAL VAN DE IN HET GRAS POEPENDE BABY

Hallo, ik ben pas één-jaar-bijna-twee. Jong hè? Heel jong. Vind ik ook. Jij bent vast al veel ouder. Hoe oud ben jij? Wow, oud zeg. Later wil ik ook zo oud worden.

Het is een warme dag en ik zit op mijn blote billen in het gras te spelen met een paar plastic blokjes. Blokje op blokje op blokje op blokje op blokje op blokje . En dan gooi ik ze om. Leuk hè? Nog een keer. Blokje op blokje op blokje op blokje op blokje op blokje.

Maar wacht even. Opeens voel ik aandrang. Weet je wat dat is? Ik niet, ik ken het woord nog niet, ik ken bijna helemaal nog geen woorden, maar ik voel het wel, die aandrang. Het betekent dat ik voel dat ik moet poepen. Heb jij dat ook weleens? Ja tuurlijk. Iedereen moet weleens poepen. Ook de koning en ook de minister en ook onze overbuurvrouw. We poepen allemaal.

Weet je wat zo fijn is van dat ik nog maar één-jaar-bijna-twee ben? Dat ik nu niet naar de wc hoef te lopen en zo. Ik hoef mijn poep nooit in te houden. Is wel relaxt, kan ik je zeggen. Ik kan mijn poep gewoon laten gaan. Meestal heb ik een luier om, maar nu niet. Want ik zit op mijn blote billen in het gras, omdat het zulk lekker

weer is. Dus ja, ik ontspan mijn sluitspieren, terwijl ik rustig doorspeel met mijn blokjes. Laat de poep maar komen, jongens.

Is het al gebeurd? Ik geloof van wel. Ja, het is gebeurd, want er dringt opeens een weeïge lucht mijn neus binnen en ik voel iets warms onder en tegen mijn rechterbil. Wat zou dat zijn? Ja duh, dat is die poep natuurlijk. Als ik een luier om heb ruik ik meestal niks en voel ik de poep ook niet zo tegen mijn bil aan plakken, maar nu wel. Dit is echt nieuw voor me. Heerlijk dat warme spul onder mijn bil dat een beetje weeïg ruikt. Wat dat is, weeïg? Dat weet ik niet. Jij wel? Vraag maar eens aan grote mensen wat dat is. Die weten het ook niet. In ieder geval kunnen ze je het niet uitleggen. Let maar op.

Best interessant spul eigenlijk, poep. Zacht bruingeel. Mooie kleur. Hoe zou het eigenlijk smaken? Er is natuurlijk maar één manier om daarachter te komen. Dus ik bedenk me geen moment en steek mijn vinger in de bruingele drab. Die poep dus. Mmm. Het is warm en koel tegelijk. Dat kan eigenlijk niet, maar zo voelt het wel. Zou het lekker zijn? Waarschijnlijk niet. Grote mensen trekken altijd een heel vies gezicht als ze het over poep hebben. En ik zie ze het ook nooit eten. Ik zie soep en brood en pudding en vlees en groente op tafel, maar nooit poep. Of zouden ze het nooit geprobeerd hebben? Laat ik dat dan dus maar even doen. Even proeven, die poep.

Ik lik aan mijn vinger. Mmm. Niet zo vies, vind ik. Valt wel mee. Poep smaakt een beetje

naar poep, vind ik. Maar hoe weet ik dat eigenlijk? Als ik nooit eerder poep geproefd heb, hoe weet ik dan dat iets naar poep smaakt? Ja, geef daar maar eens antwoord op. Hoe dan ook, ik ben blij dat ik het nu een keertje geproefd heb.

Al moet ik eerlijk zeggen dat één hapje wel genoeg is. Ik ga niet vaak in mijn leven poep eten, denk ik. Een fruithapje met banaan en sinaasappel is toch lekkerder. O wacht eens even, daar maken ze bij mij van binnen poep van. En die poep, poep ik dan uit. Dat is het systeem. Leuk bedacht. Dus je eet iets op, haalt dan binnen in je buik alles wat lekker en gezond is eruit, en wat er over is poep je uit en spoel je door de wc.

Of je laat het dus gewoon lopen op het gras. Als je pas één-jaar-bijna-twee bent mag dat. Anders niet. Mijn vader gaat hier niet op het gras zitten poepen. Dat denk ik niet. Ik denk dat hij dat niet mag van mijn moeder.

Nou goed, genoeg over poep. Ik ga even een stukje verder kruipen, naar een plekje waar het niet zo stinkt en waar dat spul niet tegen mijn billen aan plakt. Kijk nou, daar glijdt een wurm door het gras. Kun je wurmen ook eten? Dat denk ik wel. Een wurm is vast veel lekkerder dan poep. Kom eens hier wurm. Wil jij je lekker laten opeten? Vast wel, want dan word je later lekker poep.

Een Frans kakbrood!
Très drôle!

GEWOON OVER PRATEN

Even wat feitjes over poep en zo. Dingen die gewoon waar zijn.

Iedereen zit per jaar ongeveer 43 uur op de wc. Per keer worden ongeveer 8,5 velletjes wc-papier gebruikt. Er wordt in Nederland elke dag 22.000 kilometer wc-papier door de toiletpot gespoeld. Iedereen maakt per jaar 55 kilo poep en 545 liter pies. 68% hangt de rol zo op dat het eerste velletje aan de voorkant afrolt. 32% zo dat het eerste velletje langs de muur rolt. Volgens sommigen laat de manier waarop je de rol ophangt zien wat voor persoon je bent: hangt het eerste velletje aan de voorkant dan betekent dat dat je wat brutaler bent en hangt het aan de achterkant dan ben je vaak een beetje verlegen. Jaarlijks krijgen 12.000 Nederlanders darmkanker. Elk jaar gaan daar bijna 5000 mensen dood aan. Als we gewoon kunnen praten over poepen wordt dat een stuk minder? Jazeker. Dan heb je kans dat je d'r eerder bij bent. En dat scheelt veel slachtoffers. We moeten er gewoon over kunnen praten.

Daarom dan nu deze sketch.

veel?

Wel redelijk wat
ja. Genoeg in ieder
geval. En jij?

Ik had ook behoorlijk
veel vanochtend.
Echt wel dat je zegt,
nou nou.

Ja nee, dat had ik
niet. Maar ik had
wel echt, écht een mooie.
Een krul met zo'n opstaand
puntje aan het eind.

O ja, prachtig.

Niet te hoog gelukkig.
Want dan kan hij ook nog
tegen je billen aankomen hè,
als je even verschuift.

Hoe bedoel je? Heb jij nog zo'n ouderwets plateaukje dan? Waar de drol op blijft liggen?

Oh ja, dat vergeet ik steeds. Dat heb jij natuurlijk niet. Ja nee, ik heb inderdaad nog een plateaukje. Dat heb je met die oude huizen. Ik vind het wel fijn hoor. Met zo'n plonsgootje kan je niet echt zien wat je gedraaid hebt.

Nee, dat is zo. Dat is wel jammer. Maar je hoort het wel aan de plons hè? Of het een zware jongen is of juist meer wat kleintjes achter elkaar.

Ja, dat is zo. Ja, je hoort het wel. Nou, ik ga maar eens de auto wassen. Leuk je even gesproken te hebben.

Insgelijks.
Dag buurman. Zie je morgen.

Tot morgen.

Verder lezen?

Benieuwd naar het hele verhaal en wil je verder lezen?

KLIK DAN OP DE ONDERSTAANDE LINK

<https://uitgeverijvogelvrij.nl/boek/?id=strontgeellig>

Over Uitgeverij Vogelvrij

Uitgeverij Vogelvrij publiceert boekjes, zowel in fysieke vorm als digitaal, met de lengte en de amusementswaarde van speelfilms, die beogen net zo toegankelijk te zijn als audiovisuele producties. De boekjes hebben vaak minder tekst dan een standaardroman en kunnen voorzien zijn van plaatjes, foto's, tekeningen of audio- of videofragmenten, die zelfs in het geval van een papieren boek met QR-codes op een smartphone of een tablet direct beluisterd en bekeken kunnen worden. Lezen en kijken of lezen en luisteren.

Uitgeverij Vogelvrij wil inspelen op een nieuwe wereld en kiest ervoor meer een contentfabriekje in het algemeen dan alleen een uitgever van boeken te zijn. Het gaat om het opbouwen van een fonds van verhalen en formats, uitgegeven als boekjes en daardoor auteursrechtelijk beschermd, die vaak in basis geschikt zijn voor een audiovisuele productie, ten behoeve van media die de behoefte hebben aan een constante stroom van content.

Informatie over de uitgeverij en/of deze titels is ook te vinden op de website www.uitgeverijvogelvrij.nl of kan per mail worden opgevraagd: info@uitgeverijvogelvrij.nl.

Let op: digitale edities zijn veel milieuvriendelijker en veel goedkoper dan papieren versies.

Op onze website kost elk e-boek maar 4 euro. En voor 25 euro heb je er zelfs 12. Het voordeel van e-boeken is dat je ze kunt lezen op een e-reader, maar ook op een smartphone, een laptop of een tablet. Nog afgezien van de enorme aanslag die papieren boeken doen op het milieu heeft digitaal lezen naast de gunstige prijs nog veel meer voordelen: je kunt lezen in het donker, je hoeft geen zware boeken mee te slepen, je kunt gemakkelijk passages of namen opzoeken en je kunt de letters groter of kleiner maken.

